Zevende Jaer. Nr 12. Zaterdag, 24 Maert 1860.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk. . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 24 MAERT.

De afschaffing der Octrois.

Zaterdag legde M. Frère, minister van finantiën een wetsontwerp neder, dat zegt :

Art. 1. *De Octrois zyn afgeschaft.*

Art. 2. *Zy zullen niet mogen hersteld worden.*

Ze afschaffen was echter gemakkelyk, maer hoe ze vervangen ? Dit heeft M. Frère bewerkstelligd met eene eenvoudigheid, die waerlyk doet vragen hoe het mogelyk is, dat al de stadhuishoudkundigen zoo lang gezocht hebben naer een middel, dat zoo gemakkelyk om vinden schynt.

Ten eerste om de octrois te vervangen, voert M. Frère geene enkele nieuwe belasting in.

Hy vormt in de kas van den Staet een gemeentefonds, waer elke gemeente een jaerlyks deel zal in krygen, deel dat haer niet als een voordeel zal geschonken, maer als een onafneembaer regt zal aengerekend worden.

In dit fonds zal gestort worden :

1° De zuivere opbrengst der posteryen.

2° Een deel van 75 p. °/. op de inkoomregten op den koffy en van 84 p. °/. op de opbrengst der accynsen op de vreemde wynen en brandewynen, op de inlandsche wynen en brandewynen, op de bieren en azynen en op de suiker.

De regten van *inkoom in het land* op de wynen en de bieren, worden vermeerderd in evenredigheid van het Octroiregt dat afgeschaft wordt. Zoo zal men nu by de inkomst van het land de regten plaetsen, welke vroeger by de inkomst in ieder stad geheven werden.

Op de inlandsche bieren, sterke dranken en azynen, worden thans twee regten geheven. Een ten voordeele van den staet en een ten voordeele der gemeentens. Door de nieuwe wet zal er maer een enkel regt meer geheven worden.

Op de suikers werd er vroeger verschillende regten geheven, volgens het beetsuiker of stoksuiker was, dit regt wordt nu hetzelve gemaekt voor al de suikers en zal 40 frs. per 100 kilogrammen zyn.

Met die kleine veranderingen worden de Octrois afgeschaft, vallen die barreelen, die van elke stad om zoo te zeggen een afzonderlyk land maekten, gescheiden van de andere steden, gescheiden zelfs van de medeburgers die buiten de muren woonen.

De persoonlyke vryheid was elk oogenblik door het Octrooi geschonden, en de ondragelyke onderzoeken, welke men by het inkomen van ieder stad moest ondergaen, belemmerden den handel en maekten de betrekkingen tusschen twee steden zoo moeijelyk als tusschen twee vreemde landen.

Het Octroiregt was eindelyk een onmenschelyk regt, want het sloeg byzonder op den werkman en de kleine burgery.

En wat het ergste van al was, is dat zoo lang het octrooi bestond, die onregtveerdigheid moest bestaen, want het is in den aerd van den octroi, van de voorwerpen van eerste noodzakelykheid, te treffen, wilde het iets opbrengen.

Op voorstel van M. B. Dumortier, heeft de Kamer der Volksvertegenwoordigers besloten dat zy, onmiddelyk na de Paesch-vakantien, de beraedslaging zou beginnen over het wetsontwerp nopens de afschaffing der oktrooijen.

De Kamer heeft vervolgens het wetsontwerp over de nickelmunt aengenomen.

Vervolgens heeft de Kamer zich met eenige petitien bezig gehouden.

Gouden geld.

In eene zeer aenstaende zitting van de Kamer der Volksvertegenwoordigers, zal M. B. Dumortier zyn wetsvoorstel nederleggen, strekkende om het fransche gouden geld in België eenen wettigen loop op deszelfs nominale weerde te geven. Het ontwerp van den achtbaren afgeveerdigde van Rouselaere is slechts de byna woordelyke overneming van eene bepaling der Zwitsersche muntwet.

Men berigt ons dat er ook nog een ander wetsvoorstel op dit ontwerp zal worden voorgebragt. De opsteller hiervan minder al-hervormend dan M. Dumortier, schynt het fransche gouden geld slechts te willen doen aennemen, tot eenen minderen koers dan deszelfs nominale weerde, dat is te zeggen met een verlies van 10 of 12 centiemen.

Het komt ons voor zegt de *Tyd* dat dit laetste middel het kwaed niet volkomen zou genezen. In allen gevalle kan de Kamer niet langer wachten met eene beslissing te nemen, welke eenige voldoening geeft aen de zoo dikwerf en met zoo veel aendrang blootgelegde grieven van het publiek,

---

Gemeente kiezers. — Jaerlyksche herziening der lysten.

Hasselt, den 13 maert 1860.

DE GOUVERNEUR,

Aen de HH. Arrondissements Kommissarissen en aen de Gemeente besturen.

Mynheeren,

Ik heb de eer u, voor zoo veel noodig, in het geheugen te brengen dat UEd. *tusschen den 1 en 15 april*, tot de herziening van de lyst der gemeente kiezers dient over te gaen.

Die lyst zal aengeplakt moeten worden des zondags daerop volgend, dat is te zeggen, dit jaer, den 22 april. Zy zal aengeplakt blyven gedurende tien dagen.

Na het afloopen des tyds voor de bezwaren bestemd, zal my een afschrift van de eindelyke lyst gezonden worden, ten einde in de archieven van het gewestelyk bestuer te worden bewaerd, zoo als het de vorige jaren geschied is.

De gedeeltelyke vernieuwing der gemeente raden in de maend october aenstaende moetende plaets hebben, zoo beveel ik u aen met de meeste zorg tot de herziening der lysten over te gaen.

De Gouverneur,
Graef T'SERCLAES.

Kiezers voor de Kamers en de Provincialen Raed. — Jaerlyksche herziening der lysten.

Hasselt, den 13 maert 1860.

DE GOUVERNEUR,

Aen de HH. Arrondissements Kommissarissen en aen de Gemeente besturen.

Mynheeren,

Naer luid van artikel 7 der kieswet d. d. 3 maert 1831 en van artikel 5 der provinciale wet d. d. 30 april 1836, moet de herziening der kiezerslysten voor de Kamers en den provincialen raed plaets hebben *van den 1 tot den 15 april aenstaende.*

Deze lysten, vastgesteld op den 15, moeten den opvolgenden zondag worden aengeplakt, dat is te zeggen, dit jaer, den 22. Dezelve zullen aengeplakt blyven gedurende tien dagen, alzoo tot den 2 mei inbegrepen.

De tydstippen voor de bezwaren afgelooden zynde, zullen de lysten der kiezers voor de Kamers, het dubbel

---

GESCHIEDENIS EENER KLOK.

(*Vervolg.*)

Deze zinspeling op den kardinael d'Amboise was te klaer om aen de schranderheid van Lemasson te ontsnappen. Dus bekende Gambaro openlyk zyne voorliefde voor Bertuccio en dat hy hem by den kardinael voorstond. Het was Lemasson bedreigen met eene gevaerlyke mededinging welkers gevolgen zich terstond aen zynen geest vertoonden en hem met droefheid doordrongen. Doch hy liet er niets van blyken en hy hernam met bedaerdheid.

— Mynheer, wy zyn een weinig verwyderd van het ontwerp voor hetwelk ik u heb komen vinden. Gedoog dat ik het u herinnere.

— Gy zyt gierig, meester. Ten anderen, gy hebt gelyk. Het is aldus dat men moet zyn indien men wil gelukken.

En Gambaro betaelde de duizend gouden daelders op de overdragt van het mandaet.

Op zekeren dag, terwyl de koster van O.-L.-Vrouw kerk langs de plaets St-Ouen kwam, meende hy een klein bezoek te moeten doen aen zynen medebroeder den keldermeester der abdy van St-Ouen. Hy werd ontvangen met de openhartigheid van den goeden ouden tyd. De keldermeester opent eene groote kas in gesneden eiken hout, haelt er een sneewwit tafelkleed uit, neemt twee tinnen bekers, eene kruik wyn, en onze twee gasten begonnen van den naesten te klappen.

Natuerlyk viel het gesprek op de oversten, en natuerlyk ook was degene die zich de eerste in deze soort van kring vertoonde de almagtige Georgius d'Amboise. Wy moeten tot de eer van den kardinael en tot den lof der twee gesprekvoerders zeggen dat zy zyne goede hoedanigheden welke zy kenden hoog prezen. Dus prezen zy zyne onuitputtelyke weldadigheid, zyne liefde voor den godsdienst, en vooral zynen iever voor de belangen der stad Rouen. Op deze laetste punten vooral drongen zy zeer aen. Zy spraken van de gestichten welke hy gedaen had, van het geregtshof, van het aertsbisschoppelyke paleis en van zoo veel andere gedenkteekens waermede hy de stad Rouen begiftigd had. Kortom, zegde de koster van O.-L.-Vrouw kerk, om zyne goede werken te bekroonen, gaet deze voortreffelyke kardinael een geschenk van eene overgroote klok aen de hoofdkerk doen.

— Wat zegt gy daer, vriend? zegde de keldermeester, een ernstig gelaet nemende.

— Ik zeg dat Monseigneur op dezen stond eene overgroote klok doet gieten welke hy voor onze hoofdkerk beschikt.

— Gy wilt zeggen voor St-Ouen ?

— En waer zoudt gy deze klok plaetsen ? Het ware niet in uwen gekantwerkten toren. Geheel de stad is sedert lang verwonderd dat de wind hem niet omver geworpen heeft.

— En geheel de stad, antwoordde de keldermeester met stuerheid, is samengesteld uit booze tongen en slechte christenen die niet zien dat de wind magteloos is tegen een wonderlyk werk dat God beschermt. In welke omstandigheden heeft de toren van St-Ouen bedreigd in te storten? Vele stormwinden zyn opgerezen zonder hem te doen waggelen, en veel eeuwen zullen hem nog op het hoogste van ons statig gesticht verheven zien gelyk eene kroon op een koninglyk hoofd.

— Behoud uwe kroon, en wy zullen onze klok behouden...

— Welker plaets, antwoordde de keldermeester in de rede vallende, reeds ongetwyfeld gevonden is op het hoogste uwer pyramide. Zy heeft nogtans genoeg te doen met zich zelven te dragen.

— Neen, mynheer, niet op het hoogste onzer pyramide, maer in onzen botertoren die in het zuiden van het groot portael staet.

— De naem belooft. Maer ik wil voor een oogenblik bekennen dat gy eene behoorlyke plaets hebbet; welke van de twee kerken verdient beter dit geschenk van den kardinael door hare schoonheid, hare oudheid en hare heiligheid?

— Zonder tegenspraek de onze. Hebben wy de hoofdkerk van Rouen niet?

— Hebben wy de kerk van St-Ouen niet ? dit zegt alles. Klimt ons gesticht niet op tot de 6e eeuw, en is het in de zevende niet dat wy de uitstekende eer gehad hebben van de stoffelyke overblyfsels van St-Ouen te ontvangen ? Moet ik u ook van onze voorregten spreken? Een bevelschrift van Hugo III, in 1130 bisschop van Rouen verkoren, wil dat de aertsbisschoppen van Rouen in de kerk van St-Ouen gewyd en gezalfd worden. Onze abten hebben het voorregt, krachtens eene bulle van den paus Alexander IV, van pontifikalen te gebruiken en in bisschoppelyk gewaed mis te doen. Dit zyn regten aen de Kerk verbonden, die veel ouder zyn dan de voorregten welke de tegenwoordigheid van eenen aertsbisschop aen O.-L.-Vrouw kerk geeft. Dat zy ophoude van de hoofdkerk te zyn, wat zal er haer overblyven om haer van de andere kerken te onderscheiden ?

— Er zal haer overblyven van eene der schoonste kerken van Frankryk te zyn en van een der verlichtste kapittels van het christendom te hebben. Hare oudheid verdwynt in den nacht der tyden. Twee groote heiligen van het paradys, de heilige Mello en de heilige Romanus, betwisten aen malkander de eer van deszelfs stichters te zyn! Wat is er prachtiger dan onze kerk! Is haer portael alleen de bewondering der kenners niet waerdig? Maer ik zwyg, en wil dit gesprek niet verder dryven; want als ik van portael